Miradūꝫ ne
gocium.

ꝑ ſem ꝯſtituerat atq̨ꝫ eius ꝓpoſito vir dn̄i
in ſōnis apparuit ⁊ loca ſingula vbi quid
edificare debuiſſent ſubtil̉r deſignauit.
Cūq̨ꝫ vtriq̨ꝫ a ſōno ſurgerent ſibi inuiceꝫ
ꝙ viderāt retulerūt. Nō tn̄ viſiōi illi fidē
oīno dātes viꝝ dei ſicut ſe venire ꝓmiſe-
rat expectabāt. Cūq̨ꝫ vir dei cōſtituta die
mīme veniſſet ad eū cū merore reuerſi ſūt
dicētes expectauim⁹ pr̄ vt venires ſicut ꝓ
miſeras ⁊ nobis oñderes vbi qd edificar̄
deberem⁹ ⁊ nō veniſti. Quib⁹ ipē ait q̄re
frēs: q̄re iſta dicitis? Nūqd ſicut ꝓmiſi nō
veni? cui cū ipſi dicerēt: qn̄ veniſti? rn̄dit.
Nūqd vtriſq̨ꝫ vobis dormiētib⁹ nō appa
rui ⁊ loca ſingula deſignaui? Ite ⁊ ſicut ꝑ
viſionē audiſtis oē habitaculuꝫ mōaſterij
ita ꝯſtruite. Qui hec audiētes vehement̄
admirati ad p̄dictū prediū ſunt reuerſi ⁊
cūcta habitacula ſicut ex reuelatiōe didi-
cerant ꝯſtruxerunt. ¶ Petrus.

Quō lōge po
ſitis potuerit
apparere ⁊ fa
cienda diſpo-
nere.

Doceri veliꝫ quo fieri ordīe potuit:
vt lōge iret rn̄ſum dormientib⁹ diceret ꝙ
ipſi ꝑ reuelationē audirēt ⁊ cognoſcerēt.
Quid ē ꝙ ꝑſcrutās rei ge. ¶ Gre.
Q iſte ordinē ambigis petre? Liquet ꝑ
fecto q̄r mobilioris nature ē ſpūs q̄ꝫ corp⁹
Et certe ſcriptura teſtāte nouim⁹ ꝙ pro-
pha ex iudea ſubleuat⁹ repēte ē cū prādio

Dan. vltio.

in caldea depoſit⁹. Quō vꝫ prādio pphaꝫ
refecit ſeq̨ꝫ repente in iudea iteꝝ inuenit.
Si igit̄ tā lōge abacuc potuit ſub momen
to corporal̉r ire ⁊ prādiū deferre: qd miꝝ
ſi bn̄dictus pr̄ obtinuit q̄ten⁹ iret ꝑ ſpm̄: ⁊
frm̄ geſcentiū ſpiritib⁹ neceſſaria narra
ret? Et ſicut ille ad cibū corpis corpal̉r ꝑ-
rexit ita iſte ad inſtitutionē ſpiritalis vite
ſpiritaliter pergeret. ¶ Petrus.
M An⁹ tue locutiōis terſit a me fateor
dubietatē mentis. Sed velim noſſe in cōi
locutione qualis iſte vir fuerit.

¶ Quō ſub anathemathe cōminatus eſt
duab⁹ religioſis femīs niſi ꝯtinuiſſent lin
guā maledictā. Cap. xxiij. ¶ Grego.
V Ix ipſa petre cōis ei⁹ locutio a v̄tu
tis erat pōdere vacua q̄r cui⁹ cor ſe

Mira. o. viri
ſmonis. v̄t⁹.

ſe ī alta ſuſpēderat nequaq̄ꝫ v̄ba de ore il-
li⁹ i caſſum cadebāt. Siqd v̄o vnq̄ꝫ non iā
decernēdo: ſꝫ minādo diceret tātas vireſ
ſmo illi⁹ hēbat ac ſi hoc nō dubie atq̨ꝫ ſu-
ſpēſe: ſꝫ iā ꝑ ſn̄iaꝫ ꝓtuliſſꝫ. Nā nō lōge ab
ei⁹ mōaſterio due q̄dā ſcīmoniales femie
nobiliori gn̄e exorte in loco ꝓprio ꝯuerſa-
bant̄ qbus qdā religioſus vir ad exterio-
ris vite vſū p̄bebat obſeqū. Sicut nōnul

Nō nullis in
malum cedit
nobilitas ge-
neris.

lis ſolet nobilitas gn̄is parere ignobilita
tē mētis vt min⁹ ſe ī hoc mūdo deſpiciāt
q plus ſe ceteris aliqd fuiſſe meminerunt
necdū p̄dicte ſcīmoniales femie ꝑfecte li
guā ſub hitus ſui freno reſtrinxerāt ⁊ eū-
dē religioſuꝫ viꝝ q ad exteriora miſteria
neceſſaria eis obſeqa p̄bebat īcautis ſepe
ſmonib⁹ ad iracūdiā ꝓuocabāt. Qd cuꝫ
diu iſta toleraret prexit ad dei hoīeꝫ q̄n-
taſq̨ꝫ pateret̄ v̄boꝝ ꝯtumelias enarrauit.
Vir āt dei hec de illis audiēs eis ꝓtinus
mādauit dicēs corrigite linguā v̄raꝫ q̄r ſi
nō emēdaueritis excōico vos. Quā vide

Arg. ꝙ. o. hn̄.
ſacēdotali di-
gnitate predi
tus fuerit.

licet excōicatōis ſn̄iaꝫ nō ꝓferēdo ītulit ſꝫ
intētādo. Ille aūt a priſtinis morib⁹ nihil
mutate ītra paucos dies defūcte ſūt atq̨ꝫ
in eccl̉ia ſepulte. Cūq̨ꝫ ī eadē eccl̉ia miſſa-
rū ſolēnia celebrarent̄: atq̨ꝫ ex more diaco
n⁹ clamaret: ſiqs nō cōicat det locū: nutrix
eaꝝ q ꝓ eis oblationē dn̄o offerre ꝯſueue-
rat eas de ſepulchris ſuis ꝓgredi et exire

Grāde mira
culum.

eccl̉iaꝫ videbat. Qd dū ſepi⁹ cerneret q̄r
ad vocē diacōi clamātis exibāt foras atq̨ꝫ
intra eccl̉iaꝫ ꝑmanere nō poterāt ad me-
moriā redijt: q vir dei illis adhuc viuētib⁹
mādauit. Eas qppe ſe cōione ꝑuare dixe
rat niſi mores ſuos ⁊ v̄ba corrigerēt. Tūc
ſuo dei cū graui merore īdicatū eſt. Qui
ꝓtin⁹ manu ſua oblationem dedit dicēs:
Ite ⁊ hāc oblationē ꝓ eis offerri dn̄o faci
te ⁊ vlteri⁹ excōicate nō erūt. Que dū ob
latio ꝓ eis fuiſſꝫ imolata ⁊ a diacone iuxta
morē clamatū eſt vt nō cōicātes ab eccl̉ia
exirēt: ille exire ab eccleſia vlteri⁹ viſe nō
ſunt. Qua ex re indubitāter patuit q̄r dū
int̄ eos q cōione ꝑuati ſūt mīme r̄cederēt
cōionē a dn̄o ꝑ ſuū dn̄i recepiſſēt. ¶ Pe.
M Irū valde q̄uis venerabilē ⁊ ſciſſi-
mū viꝝ tā adhuc tn̄ ī hac corruptibili
carne degētē potuiſſe aīas ſoluere ī illo iā
N iudicio iuiſibili ꝯſtitutas. ¶ Gre.
Vnqd nā petre ī hac adhuc carne
nō erat q audiebat: qdcūq̨ꝫ ligaueris ſup

Math. xvj.

terrā erit ligatū ⁊ in celis ⁊ q̄ ſolueris ſup
terrā ſoluta erūt ⁊ ī celis? Cui⁹ nūc vicē ⁊

Qui petri vi
ceꝫ obtineāt.

ligādo ⁊ ſoluēdo optinent q locū ſcī regi-
mis fide ⁊ morib⁹ tenēt. Sꝫ vt tāta valeat
hō de terra celi ⁊ terre ꝯditor in terrā ve